

Znak sprawy: Fn-XIV.310 .2020
Poznań, 21-07-2020 r.

INTERPRETACJA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Prezydent Miasta Poznania na podstawie art. 14j § 1 i 3 w zw. z art. 14b, art. 14c, 14n § 1 pkt. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 900 ze zm.), w odpowiedzi na wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej z dnia 15 czerwca 2020 r. (data wpływu), w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości lokali mieszkalnych przeznaczonych na wynajem stawką określoną w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1170 ze zm.)

postanawia uznać stanowisko Wnioskodawcy wyrażone we wniosku za **prawidłowe**.

UZASADNIENIE

W dniu 15 czerwca 2020 r. do Prezydenta Miasta Poznania wpłynął wniosek spółki

S.A. (dalej: „Wnioskodawca” lub „Spółka”) o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego. Przedmiotem interpretacji jest art. 1a ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (dalej: „u.p.o.l.”). Spółka jest podmiotem planującym utworzenie spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, które będą podatnikami podatku od nieruchomości.

Przedstawiono następujący opis stanu zdarzenia przyszłego:

Spółka prowadzi działalność deweloperską, polegającą na wznoszeniu budynków wielorodzinnych i sprzedaży położonych w nich lokali. Obecnie Wnioskodawca planuje zmianę swojego oraz grupowego modelu biznesowego poprzez stopniowe odchodzenie od modelu deweloperskiego na rzecz modelu oferowania mieszkań na wynajem (dalej: „model operatorski”).

Nowy, operatorski model biznesowy Wnioskodawcy zakłada m.in., że Spółka założy nowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, które będą właścicielami budynków wielorodzinnych (dalej: „Inwestycje”), w których znajdować się będą lokale mieszkalne na wynajem.

Wnioskodawca podjął już pierwsze kroki w celu zawiązania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, która ma mieć swoją siedzibę we [ ] i która ma być właścicielem Inwestycji zlokalizowanej w m. Poznaniu (dalej: „Spółka operatorska”). W szczególności, Wnioskodawca przygotował projekt umowy spółki dla Spółki operatorskiej.

Spółka operatorska będzie oferowała lokale mieszkalne na wynajem długoterminowy na cele mieszkalne (nawet na kilka lat), przede wszystkim osobom fizycznym. Mogą się jednak zdarzyć sytuacje, że Spółka operatorska wynajmie niektóre lokale przedsiębiorcom, którzy będą oddawać lokale do korzystania swoim pracownikom czy współpracownikom na cele mieszkaniowe tych osób. Niezależnie jednak od tego, czy najemcą będzie osoba fizyczna nieprowadząca działalności czy też przedsiębiorca, w zawieranych umowach każdorazowo będzie znajdować się zastrzeżenie, że wynajmowany lokal mieszkalny może być wykorzystywany przez najemcę wyłącznie na cele mieszkaniowe jego lub osób, którym lokal jest udostępniany do faktycznego korzystania (np. pracownikom najemcy).

Budynki i lokale nie będą zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu usług krótkotrwałego zakwaterowania (np. jako apartamenty na dni, aparthotel, itp.), czy to przez samą Spółkę operatorską czy też przez najemców.

Inwestycje będą stanowić środki trwałe Spółki operatorskiej, przy czym przed przyjęciem danej Inwestycji na środki trwałe może dojść do wydzielenia w niej samodzielnych lokali, w konsekwencji czego Spółka operatorska może przyjmować na stan środki trwałe w postaci lokali, a nie w formie całego budynku.

Budynki lub lokale w budynkach będą oznaczone w ewidencji gruntów i budynków jako budynki mieszkalne lub lokalu mieszkalne w budynku mieszkalnym.

W niektórych Inwestycjach mogą znajdować się również powierzchnie lub lokale komercyjne wykorzystywane przez najemców do prowadzenia działalności gospodarczej (np. parter budynku przeznaczony na lokale użytkowe). Nie zmieni to jednak klasyfikacji budynków, w

których powierzchnie takie będą się znajdować - nadal w całkowitej powierzchni użytkowej budynku przeważać będzie powierzchnia mieszkalna, a same budynki będą wciąż klasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako budynki mieszkalne.

W związku z planowanymi Inwestycjami, Wnioskodawca jako przyszły wspólnik Spółki operatorskiej, mającej być właścicielem budynków (lub lokali mieszkalnych) powstałych w ramach Inwestycji oraz podatnikiem podatku od nieruchomości w tym zakresie, powziął wątpliwości co do stawki podatku od nieruchomości, jaka będzie mieć zastosowanie przy opodatkowaniu tych budynków (lub lokali) oddawanych pod wynajem osobom fizycznym lub przedsiębiorcom na cele mieszkalne.

W związku z powyższym, wniosek Spółki jest składany na podstawie art. 14n § 1 pkt 1 Ordynacji podatkowej, z którego brzmienia wynika, że z wnioskiem o wydanie interpretacji prawa podatkowego mogą wystąpić osoby planujące utworzenie spółki (tu: Wnioskodawca), a tak wydana interpretacja przed powstaniem tej spółki daje jej ochronę prawną w zakresie dotyczącym działalności tej spółki, jeśli spółka się do niej zastosuje (tu: Spółka operatorska). Dla uniknięcia wątpliwości przedmiotem niniejszego wniosku jest ustalenie stawki podatku od nieruchomości właściwej dla powierzchni budynków lub znajdujących się w nich lokali mieszkalnych:

- mających powstać w ramach Inwestycji w m. Poznaniu,
- których właścicielem będzie Spółka operatorska będąca jednocześnie podatnikiem podatku od nieruchomości z tego tytułu,
- które będą wynajmowane na cele mieszkaniowe,

i dla której właściwym organem podatkowym będzie Prezydent Miasta Poznania.

Ponadto, celem uściślenia zapytania, Wnioskodawca wskazał, że niniejszy wniosek o wydanie interpretacji nie dotyczy ustalenia stawki podatku od nieruchomości dla lokali lub powierzchni użytkowych w budynkach (np. parter budynku z lokalami użytkowymi), które ze swojej natury są najmowane przez najemców na cele prowadzenie przez nich działalności gospodarczej.

Do przedstawionego opisu zdarzenia przyszłego Wnioskodawca zadał następujące pytanie:

Czy budynki (lokale) mieszkalne oddawane przez Spółkę operatorską w najem na cele mieszkaniowe będą podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości według stawki przewidzianej w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a u.p.o.l.?

W odniesieniu do przedstawionego zdarzenia przyszłego przedstawiono następujące stanowisko Wnioskodawcy:

Wnioskodawca stoi na stanowisku, iż budynki (lokale) mieszkalne oddawane przez Spółkę operatorską w najem na cele mieszkaniowe będą podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości według stawki przewidzianej w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a u.p.o.l.

Uzasadniając swoje stanowisko, Wnioskodawca wskazał, że zgodnie z art. 2 ust. 1 u.p.o.l. opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają: grunty, budynki lub ich części oraz budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Z kolei w myśl art. 3 ust. 1 u.p.o.l. podatnikami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki nieposiadające osobowości prawnej, będące m.in. właścicielami nieruchomości lub obiektów budowlanych.

Ponadto, zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, to grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z zastrzeżeniem ust. 2a. Zastrzeżenie to przewiduje, że do gruntów, budynków i budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej nie zalicza się budynków mieszkalnych oraz gruntów związanych z tymi budynkami.

W art. 5 ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. ustawodawca przewiduje niższą stawkę podatku od nieruchomości dla budynków (lub ich części) mieszkalnych, natomiast wyższą dla budynków lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, a także budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej.

Z przytoczonych powyżej przepisów wynika zatem, że wszelkie budynki, budowle i grunty będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą co do zasady są uznawane za związane z prowadzeniem takiej działalności. Niemniej jednak od zasady tej ustawodawca ustanowił istotny wyjątek stwierdzając, m.in. że do gruntów, budynków i budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej nie zalicza się budynków mieszkalnych oraz gruntów związanych z tymi budynkami. Jednocześnie, o ile budynki takie (lub ich części) nie są zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej, wówczas podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości według stawki właściwej dla budynków (lub ich części) mieszkalnych, tj. wg stawki preferencyjnej.

Przy ustalaniu, czy dany budynek lub jego część jest budynkiem mieszkalnym, zdaniem Wnioskodawcy, należy w pierwszej kolejności sięgnąć do normy wynikającej z art. 21 ustawy z 12 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. 2016 r. poz. 1629 ze zm.), w myśl której podstawą wymiaru podatków powinny być dane wynikające z ewidencji gruntów i budynków, co wielokrotnie było potwierdzane w wyrokach sądowych. Przykładowo Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 6 września 2016 r. sygn. akt II FSK 570/16 wskazał, że co do zasady o sposobie klasyfikacji gruntu lub budynku dla celów podatkowych w podatku od nieruchomości decyduje ich funkcja wskazana w ewidencji gruntów i budynków. Do danych bezwzględnie wiążących organ podatkowy, przy wymiarze podatku od nieruchomości, zalicza się dane dotyczące przeznaczenia, funkcji, obszaru i granic działek gruntu, a także rodzaju zabudowy i powierzchni użytkowej położonych na tych gruntach budynków.

W przepisach u.p.o.l. brak jest legalnej definicji pojęcia budynków mieszkalnych lub ich części „zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej”. Ustawa nie odsyła też w tym względzie do innych przepisów prawa. Dlatego, zdaniem Spółki, przy interpretacji tego pojęcia zasadne jest odniesienie się do jego znaczenia językowego. Zgodnie ze Słownikiem Języka Polskiego PWN (<https://sjp.pwn.pl/>) pojęcie „zająć” oznacza „zapełnić sobą lub czymś jakąś przestrzeń lub powierzchnię”.

Takie podejście znajduje również potwierdzenie w judykaturze. Jak słusznie bowiem zauważa Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 22 lipca 2009 roku sygn. akt: II FSK 460/08: „Ażeby budynek mieszkalny mógł być opodatkowany stawką właściwą dla budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, musi być zatem zajęty na prowadzenie działalności gospodarczej, a nie tylko znajdować się w posiadaniu przedsiębiorcy”.

Zatem do uznania, że dany budynek mieszkalny lub jego część należący do przedsiębiorcy jest zajęty na prowadzenie działalności gospodarczej konieczne jest, aby rzeczywiście wykonywano w nim czynności składających się na prowadzenie takiej działalności. Natomiast, gdy jest on wykorzystywany zgodnie ze swoim przeznaczeniem do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych osób w nim zamieszkujących, to nie można mówić o jego zajętości na prowadzenie działalności gospodarczej, a jedynie o zajętości na cele mieszkaniowe.

Spółka operatorska, którą założy Wnioskodawca, będzie przedsiębiorcą. W świetle tej okoliczności należy stwierdzić, że co do zasady posiadane przez tę spółkę grunty, budynki i

budowle należy uznać za będące w posiadaniu przedsiębiorcy, a co za tym idzie za związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Wyjątkiem od tej zasady będą stanowiły budynki mieszkalne oraz grunty związane z tymi budynkami, które niezależnie od tego, że pozostają własnością Spółki operatorskiej (przedsiębiorcy) nie są uznawane za związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

W opisanym zdarzeniu przyszłym, również nie ulega wątpliwości, że Spółka operatorska będzie właścicielem budynków lub lokali mieszkalnych w Inwestycji. Okoliczność, że będą to budynki (lokale) mieszkalne będzie mieć bowiem odzwierciedlenie w stosownych zapisach w ewidencji budynków i gruntów.

Co więcej budynki (lokale) stanowiące przedmiot niniejszego zapytania, i których właścicielem będzie Spółka operatorska, nie mogą zostać uznane za „zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej” bowiem w przedmiotowych nieruchomościach żadna działalność gospodarcza nie będzie prowadzona, a nieruchomości te będą „zapełnione” lokalami mieszkalnymi, które będą wykorzystywane dla zaspokajania potrzeb mieszkaniowych osób w nich zamieszkujących.

O mieszkalnym charakterze budynków (lokali) w ramach Inwestycji i braku ich zajętości na działalność gospodarczą obiektywnie świadczyć będzie też to, że:

- budynki i lokale będą wykańczane i urządzone w sposób umożliwiający ich długotrwałe zamieszkanie przez ludzi,
- Spółka operatorska będzie wynajmować lokale wyłącznie na potrzeby realizacji celów mieszkaniowych,
- w zawieranych przez Spółkę operatorską umowach najmu wykluczone będzie wykorzystywanie wynajmowanych powierzchni w sposób odmienny, w szczególności do prowadzenia w nich działalności gospodarczej przez najemców.

Skoro zatem zarówno prawna kwalifikacja budynków (lokali) w ramach Inwestycji oraz faktyczny sposób ich wykorzystania wskazują jednoznacznie na to, że będą to budynki (lokale) mieszkalne przeznaczone na zaspokajanie potrzeb mieszkalnych, to brak jest podstaw do uznania, iż będą one związane lub zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej, a w konsekwencji, iż istnieją podstawy do obciążenia Spółki operatorskiej podatkiem od nieruchomości w stawce, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b u.p.o.l. Zdaniem Wnioskodawcy w przypadku tych budynków (lokali) właściwa będzie stawka wynikająca z art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a u.p.o.l. tj. stawka podatku od nieruchomości właściwa dla budynków mieszkalnych.

Reasumując swoje rozważania Wnioskodawca wskazuje, że stoi na stanowisku, że będące przedmiotem wniosku budynki (lokale) mieszkalne należące do Spółki operatorskiej i oddawane w najem na cele mieszkaniowe powinny być opodatkowane podatkiem od nieruchomości według stawki wynikającej z art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a u.p.o.l. tj. „od budynków lub ich części - mieszkalnych”.

Po rozpatrzeniu wniosku Prezydent Miasta Poznania wyjaśnia, co następuje.

Na wstępie należy przypomnieć, że w myśl art. 14b § 1 i art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 900 ze zm. – dalej: „O.p.”) Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej oraz w zakresie swojej właściwości wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa, na pisemny wniosek zainteresowanego, wydaje, w jego indywidualnej sprawie, pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego. Zgodnie z art. 14b § 2 i § 3 Ordynacji podatkowej wniosek o interpretację indywidualną może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego i zdarzeń przyszłych, a składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązujący jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego oraz do przedstawienia własnego stanowiska w sprawie oceny prawnej tego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego. Interpretacja indywidualna winna zawierać wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz ocenę stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny; można odstąpić od uzasadnienia prawnego, jeżeli stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie (art. 14c § 1 Ordynacji podatkowej).

Zgodnie z art. 14n § 1 pkt 1 przepisy art. 14k i art. 14m stosuje się odpowiednio w przypadku zastosowania się przez spółkę do interpretacji indywidualnej wydanej przed powstaniem spółki na wniosek osób planujących utworzenie tej spółki - w zakresie dotyczącym działalności tej spółki.

W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowany jest pogląd, że organ wydając interpretację dokonuje jedynie oceny prawnej stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę, bez możliwości jego modyfikowania, czy też prowadzenia postępowania dowodowego w trybie przepisów działu IV Ordynacji podatkowej.

Organ podatkowy uznaje stanowisko Wnioskodawcy za prawidłowe.

Zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 3 u.p.o.l., w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2016 r., grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej – to grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z zastrzeżeniem ust. 2a. Przyjąć zatem należy, iż co do zasady wszystkie budynki lub ich części oraz grunty, z wyjątkiem budynków mieszkalnych i położonych pod nimi gruntami – niezależnie od sposobu wykorzystania, jeżeli znajdują się w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą traktowane muszą być jako związane z działalnością gospodarczą tego podmiotu.

Stosownie zaś do art. 5 ust. 1 u.p.o.l. rada gminy, w drodze uchwały, określa wysokość stawek podatku od nieruchomości, przy czym ustawodawca określa maksymalne stawki dla poszczególnych kategorii budynków, preferencyjne dla budynków mieszkalnych (art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a), a znacznie wyższe dla budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej (art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b u.p.o.l.).

Jak wskazał Wnioskodawca, budynki lub lokale w budynkach będą oznaczone w ewidencji gruntów i budynków jako budynki mieszkalne lub lokalu mieszkalne w budynku mieszkalnym i tak też będą wykorzystywane.

Rację ma Wnioskodawca, że zwrot "budynki i ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej" oznacza budynki i ich części, na których w rzeczywistości wykonywane są czynności składające się na prowadzenie działalności gospodarczej. Zgodnie bowiem ze Słownikiem języka polskiego pod red. M. Szymczaka (PWN Warszawa 1996, str. 850-851) w języku potocznym termin "zająć", "zajmować" oznacza zapełnić, wypełnić sobą lub czymś jakąś przestrzeń, powierzchnię czegoś (1), powziąć w użytkowanie jakiś lokal na stałe lub okresowo (2), zawładnąć czymś, zagrabić (3)".

Jednocześnie w orzecznictwie sądów administracyjnych uznaje się przy interpretacji pojęcia budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej, muszą one być przeznaczone do prowadzenia w działalności gospodarczej z wyłączeniem funkcji mieszkalnych i innych, związanych z zamieszkiwaniem w budynku (por. L. Etel Podatek od nieruchomości. Komentarz do art. 5 pkt 15. LEX 2018).

W opisie zdarzenia przyszłego wskazano, że Spółka operatorska wynajmie przedmiotowe lokale osobom fizycznym, ale może się zdarzyć i taka sytuacja, że wynajmie je również przedsiębiorcom, którzy będą oddawać lokale do korzystania swoim pracownikom czy współpracownikom, a podmioty te będą wykorzystywać lokale wyłącznie na cele mieszkaniowe, co zostanie też wskazane wprost w treści zawieranych umów. Jednocześnie wskazuje się, że nie będą one zajęte na świadczenie usług krótkotrwałego zakwaterowania (apartamenty na dni, apartohotele itp.), co będzie zastrzeżone w umowach z najemcami. Tak opisane zdarzenie przyszłe pozwala przyjąć, że zarówno w przypadku wynajęcia osobom fizycznym jak i przedsiębiorcom, którzy z kolei będą je udostępniać swoim pracownikom, budynki lub lokale będą wykorzystywane przez te podmioty wyłącznie dla realizowania ich podstawowych potrzeb mieszkaniowych, a zatem nie zajdzie okoliczność zajęcia ich na prowadzenie działalności gospodarczej.

W konsekwencji stwierdzić należy, że w przedstawionym zdarzeniu przyszłym budynki mieszkalne (lokale mieszkalne) znajdujące się w posiadaniu spółki operatorskiej będącej przedsiębiorcą powinny być opodatkowane, według stawek mieszkalnych określonych w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit a u.p.o.l.

Niniejsza interpretacja udzielona została w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące na dzień wydania interpretacji przez organ podatkowy i dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę. Interpretacja ta, po usunięciu danych identyfikujących Wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Pouczenie:

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Zgodnie z art. 14na § 1 Ordynacji podatkowej przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:

1. z zastosowaniem art. 119a;
2. w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;
3. z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.

Przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych (art. 14na § 2 Ordynacji podatkowej).

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań, w dwóch egzemplarzach (art. 47 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – (Dz.U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a (art. 53 § 1 ww. ustawy) za pośrednictwem organu który wydał interpretację – Prezydenta Miasta Poznania.

Jednocześnie, zgodnie art. 57a ww. ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

Z up. PREZYDENTA MIASTA
Iwona Maćkowiak
Z-CA DYREKTORA WYDZIAŁU